

Op het indrukwekkend oogenblik, dat het stoffelijk overschot van Dr. Kuyper aan den schoot der aarde wordt toevertrouwd, is het behoefte en plicht van de Regeering om aan zijn nagedachtenis eerbiedige hulde te brengen.

Bedienaar des Woords, Kerkreformator, Geleerde, Stichter eener Universiteit, redenaar en schrijver, geboren leider van velen, volksvertegenwoordiger, eerste dienaar der Kroon, heeft hij een strijd gestreden en een arbeid verricht zooals het bijna niemand wordt gegeven. Opvolger van Groen van Prinsterer, „Staatsman niet, Evangeliebelijder“. was het geheim van zijn kracht en het steeds vooropgestelde Christelijk geloofsbeginsel, het ruimste gebied, het gansche leven beheerschend, onderwerping aan Gods ordeningen, eenheid in Kerk en Staat, in de wetenschap, in de maatschappij en in het persoonlijk leven. Zoo was er in al zijn veelzijdigheid éénheid en stelsel; was hij drager van eenzelfde beginsel, uitgangspunt op ieder gebied, strevende om vastheid te brengen in de beweeglijke stof van het aardsche leven, geen kamp gevende in den strijd, toch verzoening zoekende van de verschillende volkslagen en maatschappelijke groepen; was hij handhaver van het gezag en strijder voor volksinvloed en voor een opgewekt geestelijk volksleven. Zoo zal zijn nagedachtenis voortleven in de herinnering van het volk met welks hart hij medeleefde, en voor hetwelk hij door zijn arbeid een groote en een ernstige roeping en taak achterlaat, nu hij, die, zoolang het dag was, nooit moede was om te arbeiden, heeft mogen ingaan in de eeuwige rust.

Rede van den heer H. Colijn.

Na den vertegenwoordiger der Regeering voerde het woord de heer H. Colijn, als voorzitter van het Centraal Comité der Antirevolutionaire partij — de opvolger van Dr. Kuyper dus — en namens Dr. Kuyper's dagblad *De Standaard*.

Ver, vèr over de graven, zoodat de ontzaglijke schare er niet één woord van verloor, klonk de nu en dan van ontroering klinkende stem van den heer Colijn:

Daar is meer dan droefheid, daar is diepe ontroering in onze ziel nu wij staan bij het graf van den man, die een halve eeuw lang zulk een allesbeheerschende plaats onder ons Antirevolutionaire volk heeft ingenomen.

De gedachten vermenigvuldigden zich in ons en de eene verjaagt de ander en we omvatten zelve niet ten volle wat er geschied is.

Er is voor ons zooveel meer heengegaan dan wat anderen zien. Het Nederlandsche volk ziet een grooten zoon ten grave dalen. Daar is ons een Staatsman ontvallen van ongemeene beteekenis